

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۳ مارچ ۲۰۲۲

"موافقتنامه دوحه" رونوشت "قرارداد سه جانبه" است!

چهارشنبه- ۱۱ حوت ۱۴۰۰ - کابل: دیروز "نظام ملاسالار" و حامیان دوسالگی قرارداد و یا موافقتنامه دوحه را تقریباً جشن گرفته، زعمای طالب و نظام از "غنی برادر" گرفته تا "حنفی" آن را به مثابه نقطه عطف و اذعان غرب امپریالیستی به شکست شان در مقابل طالب، به خورد مردم دادند. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در همین زمینه داریم:

۱- در این مختصر به این کار ندارم که آیا آن موافقتنامه تطبیق شده و یا نشده و یا اگر تطبیق می شد چه بهشت برینی برای مردم افغانستان به ارمغان می آورد، زیرا نه تنها متن کامل موافقتنامه تا اکنون که دوسال از امضای آن سپری شده است، همگانی نشده، بلکه در همین چهار ماده ای که با تعبیر های متفاوت از طرف امریکا و طالب، منتشر شده و می شود، نکاتی وجود دارد که امضای چنین موافقتنامه ای را نه تنها نباید افتخار دانست بلکه آن را ادامه قرار داد سه جانبه بین "شاه شجاع، انگلیس و رنجیت سنگه" و بقیه قرار داده های ننگین الی گندمگ و ویدیورند و معاهده مزدوران روس با باداران شان در مسکو دانست.

۲- در قرار دادهای ننگین قرون ۱۹ و ۲۰ و ۲۱، از قرار داد سه جانبه شروع الی موافقتنامه امنیتی حاکمیت پوشالی "کرزی- غنی" با امپریالیسم امریکا و بقیه شرکاء، ستون فقرات تمام آنها یک نکته است:

"دوست انگلیس، روس و امریکا دوست حاکمیت های پوشالی و دشمن آنها دشمن حاکمیت پوشالی می باشد"

محتوای واحد این مطلب که در تمام آن قرارداد های ننگین یادشده با الفاظ مختلف گنجانیده شده، در موافقتنامه دوحه نیز در همان ماده اول و در چند بند مؤکداً تذکار یافته است. چنانچه در متون منتشره می خوانیم:

«بخش دوم: تعهدات طالبان برای قطع رابطه با گروه های هراس افکن

طالبان گام های زیر را برای جلوگیری از استفاده از خاک افغانستان توسط گروه های مختلف از جمله القاعده برای جلوگیری از تهدید امنیت امریکا و متحدانش بر می دارد:

۱. طالبان به اعضای خود، فرد یا گروهی از جمله القاعده اجازه نخواهد داد تا از خاک افغانستان برای تهدید امریکا و متحدان آن استفاده کند.

۲. طالبان به آنهایی که می خواهند امنیت امریکا یا متحدان آن را با تهدید روبرو کنند پیام واضح می فرستد که در افغانستان جای ندارند و به اعضای خود دستور می دهد که با چنین گروه های همکاری نکنند.

۳. طالبان جلو هر گروهی را که بخواهد از افغانستان علیه امنیت امریکا و متحدان آن تهدید ایجاد کند، می گیرد و اجازه جذب نیرو، آموزش و تمویل را به آنها نداده و از آنها میزبانی نخواهد کرد.

۴. طالبان متعهد است با گروه‌هایی که در افغانستان پناه می‌گیرند مطابق به قوانین بین‌المللی مهاجرت و مواد این توافقنامه برخورد کند تا آنها نتوانند امنیت امریکا و متحدان آن را تهدید کنند.

۵. طالبان به گروه‌هایی که امنیت امریکا و متحدان آن را تهدید می‌کنند، ویزه، پاسپورت، جواز سفر یا هیچ نوع اسناد قانونی نخواهد داد تا آنها بتوانند وارد افغانستان شوند.» به نقل از بی بی سی- ۱۰ حوت ۱۳۹۸ برابر با ۲۹ فیبروری ۲۰۲۰

هموطنان گرامی!

طالب و نظام ملاسالار به هر اندازه ای که لاف و پتاقی بزند و هر چیزی که در مورد این موافقتنامه بگوید و بخواهد آن را معتبر تر از ۱۰ فرمان موسی و یا اعلامه حقوق بشر انقلاب فرانسه و یا دساتیر تاریخی لنین در روز های انقلاب اکتوبر معرفی بدارد، در واقعیت امر تغییری وارد نمی نماید. واقعیتی که طالب جهت رسیدن به قدرت در مقابل امپریالیسم امریکا و شرکاء زانو زده به مانند شاه شجاع، یعقوب خان، تره کی و بیرک و کرزی و غنی، دوست استعمار را دوست خود دانسته و دشمن آن را دشمن خود. از آن هم جلو تر رفته صریحاً متعهد شده است که به افرادش نیز اجازه ندهد تا با اراده آزاد دوستان شان را انتخاب نماید، از آن هم پیشتر رفته متعهد شده است که اختیار دادن ویزا یعنی اجازه ورود به خاک افغانستان و خانه خودش را به امپریالیسم امریکا و شرکاء بسپارد.

هموطنان گرامی!

اجازه ورود افراد و سازمانها به کشور خود را به یک دولت دیگر سپردن، یعنی کلید درب خانه خود را به دست بیگانه دادن، یعنی بیگانه را آقای خانه خود ساختن، یعنی قیمومت بیگانه را بر خود قبول کردن.

هموطنان گرامی!

موافقتنامه دوحه تنها از این بابت نفرت انگیز و مشمئز کننده نیست که راه به قدرت رسیدن طالب را فراهم نموده است، بلکه مهمتر از آن به خاطری ننگین است که یک نیروی مدعی استقلال و آزادی، طوق بردگی و انقیاد یک کشور بیگانه را بر گردن خود انداخته، بیگانگان اشغالگر را صاحب خانه خود می سازد. بدین خاطر ننگین و قابل انزجار است که عین محتوای قرارداد های اسارت آور گذشته را با ادبیات جدیدی به رسمیت می شناسد، به خاطری ننگین است که به امریکا حق می دهد تا بگوید که چه کسی به افغانستان بیاید و چه کسانی نیاید و این همان چیز است که انگلیسها با شاه شجاع، دوست محمد، شیرعلی، عبدالرحمان، حبیب الله، نادر و روسها با "تره کی، امین، بیرک و نجیب" و امریکا با "کرزی و غنی" امضاء نموده بودند.

هموطنان گرامی!

آنهائی که به چنین معاهداتی فخر می نمایند یا انسانهای احمقی اند که از تاریخ خبر ندارند و یا از جمع آنهائی اند که درخت ماتحت شان را سایه سر می دانند.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!